

programele și activitățile de dezvoltare și promovare a produselor turistice din România, respectiv programele și activitățile de marketing și de promovare turistică, reprezentare și informare turistică în țară și în străinătate, creare și dezvoltare de produse turistice, alte activități de dezvoltare și promovare a turismului, în conformitate cu politica națională în domeniul turismului.

Art. 3. — Fondul pentru promovarea și dezvoltarea turismului se constituie din următoarele surse:

- a) din contribuția pentru turism, stabilită la 3%, plătită de:
 - agenții economici deținători de capacități de cazare, indiferent de forma de proprietate, calculată asupra veniturilor încasate pentru serviciile turistice, inclusiv cele de alimentație publică, oferite în pachet, pe bază de bilet;
 - agențiile de turism, indiferent de forma de proprietate, calculată asupra veniturilor proprii, încasate sub formă de comision, din activitatea turistică.

Plătitorii menționați mai sus, care și-au achitat contribuția la Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului, beneficiază de cotă redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile turistice, inclusiv de alimentație publică, oferite în pachet, pe bază de bilet. De cota redusă a taxei pe valoarea adăugată beneficiază și agențiile de turism pentru comisionul încasat.

Agenții economici din stațiunile balneoclimaterice nu datorează contribuția anuală la Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului, pentru serviciile de cazare, masă și tratament prestate cumulativ, a căror contravaloare se decontează pe bază de bilete de tratament.

b) veniturile încasate de Oficiul de Autorizare și Control în Turism și de Oficiul de Promovare a Turismului, stabilite prin hotărâre a Guvernului;

c) o parte din venitul net al Institutului Național de Formare și Management pentru Turism, stabilită de Ministerul Turismului o dată cu aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli;

d) sponsorizări, în condițiile legii.

Art. 4. — Obligația calculării și vărsării sumelor rezultate din aplicarea prevederilor art. 3 lit. a) revine agenților economici respectivi.

Suma datorată se stabilește la data încasării contravalorii prestațiilor, fiind menționată în mod expres pe documentul de plată.

Art. 5. — Sumele datorate conform art. 3 lit. a) se varsă lunar în contul Fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care au fost stabilite.

Pentru neplata în termen a sumelor datorate de către agenții economici se vor aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare. În acest sens, controlul constituirii Fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se face de către Oficiul de Autorizare și Control în Turism și de alte persoane împuternicite de ministrul turismului.

Art. 6. — Finanțarea și realizarea programelor și acțiunilor din Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se fac pe baza Programului anual de marketing

și promovare și a Programului anual de dezvoltare a produselor turistice.

Programul anual de dezvoltare a produselor turistice se elaborează de către Ministerul Turismului și se aprobă de către Guvern, împreună cu Programul anual de marketing și promovare.

Art. 7. — Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se repartizează astfel:

- a) 70% pentru acțiunile de marketing și promovare;
- b) 30% pentru acțiunile de dezvoltare și creare de produse turistice.

Art. 8. — Finanțarea din Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se face cu prioritate pentru:

- a) acoperirea cheltuielilor curente și de capital ale Oficiului de Autorizare și Control în Turism și ale Oficiului de Promovare a Turismului;
- b) activități de promovare, reprezentare și informare turistică, în țară și în străinătate;
- c) activități de cercetare a pieței turistice interne și internaționale;
- d) programe și activități de creare și dezvoltare de produse turistice;
- e) acordarea de credite pe termen mediu, cu dobândă preferențială egală cu rata inflației, pentru proiecte de investiții în turism. Acordarea acestor credite se va face prin intermediul societăților bancare, pe bază de convenție;
- f) acțiuni de conștientizare, educare și formare a turiștilor și a populației cu privire la turism, la protejarea și conservarea mediului înconjurător;
- g) programe de dezvoltare a sistemelor de informare turistică internă și internațională;
- h) programe și acțiuni de instruire și formare profesională;
- i) alte cheltuieli și programe aprobate de Guvern.

Art. 9. — Criteriile pe baza cărora se vor aloca sumele din Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului, precum și metodologia de programare, de calcul și de raportare referitoare la acesta se stabilesc prin norme metodologice elaborate de Ministerul Turismului, cu avizul Ministerului Finanțelor, aprobate de Guvern, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe.

Art. 10. — Constituirea și gestionarea Fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se efectuează de către Ministerul Turismului, ca ordonator principal de credite.

Art. 11. — Sumele constituite ca venituri la Fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului vor fi cheltuite în exclusivitate în scopul pentru care a fost constituit.

Art. 12. — Controlul utilizării Fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se face conform legislației în vigoare.

Art. 13. — Disponibilul existent la finele anului în contul Fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului se raportează cu aceeași destinație pentru anul următor.

Art. 14. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 februarie 1998. La această dată se abrogă orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul turismului,
Åkos Birtalan
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind instituirea sistemului de cupoane pentru agricultori în anul 1998

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. b) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — (1) În vederea procurării de materiale și servicii necesare lucrărilor agricole, se instituie sistemul de plată pe bază de cupoane valorice cu finanțare de la bugetul de stat.

(2) Cupoanele reprezintă bonuri de valoare, care se acordă, cu titlu gratuit, agricultorilor, persoane fizice, care exploatează terenurile agricole, individual sau în asocieri, în societăți comerciale și agricole, persoanelor fizice cărora le-a fost stabilită calitatea de acționar în baza prevederilor art. 37 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, care au optat pentru calitatea de locator și care au încheiat contract de locațiune, potrivit art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 58/1995, cu instituțiile de învățământ, instituțiile de cult recunoscute de lege, pentru suprafețele de terenuri agricole de minimum 0,5 ha și de până la 10 ha inclusiv și peste.

(3) În înțelesul prezentei ordonanțe, beneficiari ai cupoanelor pentru agricultori sunt:

a) persoanele fizice cărora li s-au eliberat și înmănat titlurile de proprietate conform Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată;

b) persoanele fizice care nu au primit titlurile de proprietate, dar cărora li s-a întocmit procesul-verbal de punere în posesie sau cărora li s-au eliberat adeverințele pentru dovedirea dreptului de proprietate și care sunt cuprinse în anexele la regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, republicată în anul 1993, validate de comisiile județene de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată;

c) persoanele fizice, titulari ai dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole din fostele zone necooperativizate;

d) persoanele fizice, titulari ai dreptului de proprietate asupra terenurilor, în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive sau irevocabile, în baza unor certificate de moștenitori sau a altor acte de proprietate;

e) persoanele fizice cărora le-a fost stabilită calitatea de acționar în temeiul art. 37 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, care au optat pentru calitatea de locator și care au încheiat contract de locațiune, potrivit art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 58/1995;

f) instituțiile de învățământ care au în administrare terenuri agricole;

g) instituțiile de cult recunoscute de lege, pentru terenurile agricole obținute în proprietate.

(4) Pentru moștenitori, persoane fizice prevăzute la alin. 3 lit. a)—d), care dețin terenuri agricole în indiviziune, cupoanele se acordă, pentru întreaga suprafață, celui care se prezintă să le ridice și care va prezenta o declarație pe propria răspundere că are acordul celorlalți moștenitori.

Art. 2. — (1) Primarii, în exercitarea atribuțiilor legale în care acționează și ca reprezentanți ai statului, vor întocmi listele cu beneficiarii de cupoane pentru agricultori, prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. a)—g) din prezenta ordonanță, care dețin terenuri pe raza localității.

(2) După întocmirea listelor prevăzute la alineatul precedent, primarii vor proceda la transmiterea acestora prefectilor.

(3) În calitate de reprezentanți ai Guvernului, prefectii au obligația să centralizeze datele din listele comunicate de către primari, pentru a realiza legătura cu centrul computerizat județean.

Art. 3. — Pe baza cupoanelor pentru agricultori, beneficiarii acestora pot achita contravaloarea seminței certificate, a materialului de plantat, pomicol și viticol, certificat, a seminței certificate de cartofi, a îngrășămintelor chimice, a pesticidelor, a motorinei, a lucrărilor mecanice de arat, grăpat, discuit, semănat, de întreținere a culturilor și de recoltat, inclusiv a celor efectuate pe pășuni și fânețe.

Art. 4. — Cupoanele pentru agricultori se distribuie beneficiarilor la începutul anului și pot fi utilizate pentru plata bunurilor și serviciilor prevăzute la art. 3 în campania agricolă din primăvară—vară și în campania agricolă din toamnă.

Art. 5. — Valoarea cupoanelor pentru agricultori, ce se atribuie pentru campania agricolă din primăvară—vară și campania agricolă din toamnă, se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii și Alimentației și cu avizul Ministerului Finanțelor.

Art. 6. — (1) Valoarea cupoanelor pentru agricultori, cât și costul acțiunilor legate de implementarea sistemului de cupoane, respectiv întocmirea listelor cu beneficiarii de cupoane, de tipărire, distribuire, de publicitate prin mass-media și de decontare prin societățile bancare pe bază de comision, se suportă de la bugetul de stat din sume ce se prevăd în bugetul Ministerului Agriculturii și Alimentației la capitolul „Agricultură și silvicultură”, titlul „Transferuri”.

(2) Sumele cu această destinație se prevăd distinct prin legea bugetului de stat pe anul 1998 și vor fi utilizate numai cu această destinație.

(3) Pentru anul 1998 se alocă în bugetul Ministerului Agriculturii și Alimentației suma de 2.800 miliarde lei pentru acoperirea acestor cheltuieli.

Art. 7. — (1) Ministerul Agriculturii și Alimentației stabilește forma și conținutul cupoanelor pentru agricultori și asigură tipărirea acestora prin Regia Autonomă „Imprimeria Băncii Naționale a României”.

(2) Distribuția cupoanelor pentru agricultori către beneficiari se va efectua de către Regia Autonomă „Poșta Română”, potrivit listelor întocmite în condițiile art. 1 și art. 2 din prezenta ordonanță și procesate electronic de Institutul de Cercetări în Informatică din coordonarea Comisiei Naționale de Informatică.

(3) Tipărirea cupoanelor pentru agricultori, editarea listelor, distribuția cupoanelor, serviciile de publicitate prin mass-media, cât și acordarea comisionului bancar vor fi exceptate de la procedura prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 12/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 4 decembrie 1995, și se vor realiza pe bază de contract încheiat de Ministerul Agriculturii și Alimentației la tarife negociate.

Art. 8. — (1) Furnizorii care livrează beneficiarilor de cupoane pentru agricultori bunurile ori care efectuează serviciile prevăzute la art. 3 din prezenta ordonanță vor încasa, în termen de 12 zile de la solicitare, contravaloarea cupoanelor prin societățile bancare, în condițiile stabilite pe baza convențiilor încheiate între acestea și Ministerul Agriculturii și Alimentației.

(2) Pentru nerespectarea termenului prevăzut la alin. (1), societățile bancare vor răspunde potrivit legii.

Art. 9. — Modul de acordare, distribuire, utilizare și decontare a cupoanelor pentru agricultori, precum și plata comisioanelor se stabilesc prin norme metodologice emise de Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu avizul Ministerului Finanțelor, care vor fi supuse aprobării

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,

Dinu Gavrilescu

p. Ministrul finanțelor,

Valentin Lazea,

secretar de stat

Ministru delegat pe lângă primul-ministru

pentru coordonarea Secretariatului

General al Guvernului și a Departamentului

pentru Administrație Publică Locală,

Remus Opris

București, 29 ianuarie 1998.

Nr. 9.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea articolului 8 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. t) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Articolul 8 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 106/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 21 noiembrie 1995, modificată și completată prin Legea nr. 123/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 11 iulie 1997, se modifică, având următorul cuprins:

„Art. 8. — Veniturile încasate din vânzarea timbrului judiciar se vor folosi pentru buna funcționare a judecătorilor, tribunalelor, curților de apel, Curții Supreme de Justiție, a parchetelor de pe lângă aceste instanțe, laboratoarelor de expertiză criminalistică, pentru administrarea justiției prin organul de specialitate al administrației publice centrale, pentru realizarea de noi emisiuni ale timbrului judiciar,

pentru achiziționarea de publicații și lucrări de specialitate din țară și din străinătate, de sisteme moderne de informatică și aparatură specifică, pentru acordarea de stimulente magistraților, asimilaților acestora și celorlalte categorii de personal din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor, laboratoarelor de expertiză criminalistică și Ministerului Justiției, pentru organizarea unor acțiuni cu caracter profesional sau social.

Din veniturile provenind din vânzarea timbrului judiciar se va asigura și plata specialiștilor și a colaboratorilor externi, care participă la elaborarea unor proiecte de coduri și a altor acte normative importante pentru activitatea justiției.

Pentru stimulentele acordate din veniturile încasate din vânzarea timbrului judiciar nu se datorează contribuția pentru asigurări sociale, contribuția la Fondul pentru plata ajutorului de șomaj și contribuția pentru pensia suplimentară.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul justiției,

Dinu Ianculescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Daniel Dăianu

București, 29 ianuarie 1998.

Nr. 10.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

În temeiul art. 107 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 1 lit. t) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după litera Ț) se introduce litera Ț¹), cu următorul cuprins:

„Ț¹) cereri pentru eliberarea oricăror alte certificate prin care se atestă fapte sau situații rezultate din evidențele instanțelor de judecată sau cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora 2.000 lei;“

2. La articolul 6, textul introductiv va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — În materie comercială, se taxează următoarele cereri:“

3. La articolul 9, după alineatul (6) se introduce alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Eliberarea certificatelor de sarcini în urma cercetării registrelor de transcripțiuni și inscripțiuni și, după caz, a extraselor sau copiilor de carte funciară se taxează cu 5.000 lei.“

4. La articolul 15, după litera f) se introduce litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) stabilirea și acordarea daunelor morale pentru prejudicii aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice;“

5. Articolul 15 litera r) se modifică și va avea următorul cuprins:

„r) cererile introduse de proprietari sau de succesorii acestora pentru restituirea imobilelor preluate de stat sau de alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.“

6. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Sunt scutite de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Guvernul României, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, precum și cele formulate de alte instituții publice, când au ca obiect venituri publice.“

7. După articolul 17 se introduce articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — Sunt scutite de taxa judiciară de timbru cererile pentru înregistrarea asociațiilor de proprietari, adresate judecătorei, precum și transcrierea titlurilor de proprietate sau, după caz, a contractelor de dobândire a apartamentelor din clădirile cu mai multe locuințe, în vederea constituirii asociației de proprietari.“

8. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Taxele judiciare de timbru se plătesc de către persoanele fizice în numerar, în contul bugetului de stat, la unitățile trezoreriei statului sau ale Casei de Economii și Consemnațiuni.

(2) Persoanele juridice plătesc taxele judiciare de timbru până la 30.000 lei în numerar, potrivit alineatului precedent, iar taxele judiciare de timbru care depășesc acest nivel se plătesc în numerar sau prin ordin de plată, în contul bugetului de stat, la unitățile trezoreriei statului în raza căreia au sediul fiscal.“

Art. II. — Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul justiției,
Dinu Ianculescu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind taxele de timbru pentru activitatea notarială

În temeiul art. 1 lit. t) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — (1) Actele și serviciile notariale, care se îndeplinesc de către notarii publici, sunt supuse taxelor de timbru prevăzute la pct. I din anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

(2) Sunt scutite de taxe de timbru actele și serviciile notariale prevăzute la pct. II din anexă și la art. 2 alin. (2). Ministerul Finanțelor poate acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări de plată a taxelor de timbru pentru activitatea notarială, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

Art. 2. — (1) Pentru actele notariale îndeplinite, potrivit legii, de secretarii primăriilor din comunele și orașele unde nu funcționează birouri ale notarilor publici se percep taxele de timbru prevăzute la pct. I (15 și 16) din anexă.

(2) Actele notariale îndeplinite, potrivit legii, de secretarii primăriilor, de unele instituții sau de agenți economici, în cazul în care actele se depun la aceștia, sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 3. — (1) Taxele de timbru se datorează de persoanele fizice și de persoanele juridice care solicită îndeplinirea actelor și a serviciilor notariale.

(2) Părțile sunt obligate solidar la plata taxelor de timbru pentru convenții.

Art. 4. — (1) Autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale, care au ca obiect bunuri imobile, se taxează la valoarea declarată de părți în actul autentic, dar nu mai puțin decât valoarea de circulație stabilită prin expertiză, efectuată la cererea camerei notarilor publici.

(2) Autentificarea actelor de înstrăinare între vii a mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică se taxează la valoarea declarată de părți în actul autentic, dar nu mai puțin decât taxa asupra acestor mijloace de transport, stabilită de organele fiscale în a căror rază teritorială contribuabilii își au domiciliul sau sediul.

(3) Autentificarea oricărui alte acte de înstrăinare, al căror obiect este evaluabil în bani, se taxează la valoarea declarată de părți în actul autentic, dar nu mai puțin de 25.000 lei.

Art. 5. — (1) Autentificarea contractelor care cuprind clauze cu privire la renta viageră și obligația de întreținere pe viață se taxează, după caz, la valoarea rentei sau a întreținerii pe 10 ani.

(2) Autentificarea actelor pentru cesiuni de drepturi de orice fel, dacă sunt evaluabile în bani, se taxează potrivit pct. I (9) din anexă.

Art. 6. — (1) Este nulă vânzarea prin care părțile se înțeleg, printr-un act ascuns, să se plătească un preț mai mare decât cel care se declară în actul autentic.

(2) Nulitatea prevăzută la alin. (1) se extinde atât asupra actului ascuns, cât și asupra actului autentic.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile și în cazul contractului de închiriere, având ca obiect un bun imobil, prin care părțile au convenit, printr-un act ascuns, să se plătească o chirie mai mare decât cea care se declară în actul autentic care se înregistrează la organul fiscal teritorial.

(4) Taxa de timbru plătită, după caz, la valoarea prețului sau a chiriei declarate în actul autentic nu se restituie.

Art. 7. — (1) Taxele de timbru pentru actele și serviciile notariale se plătesc în numerar de către persoanele fizice, în contul bugetului de stat, la unitățile trezoreriei statului sau ale Casei de Economii și Consemnațiuni, după caz.

(2) Persoanele juridice plătesc taxele de timbru în sumă de până la 30.000 lei în numerar, ca și persoanele fizice, iar sumele care depășesc acest nivel se plătesc prin ordin de plată în contul bugetului de stat, deschis la trezoreria statului în raza căreia își au sediul fiscal.

Art. 8. — Taxele de timbru pentru actele și serviciile notariale se pot încasa și de notarul public, care are obligația de a le vărsa la bugetul de stat în condițiile stabilite prin normele metodologice privind aplicarea prezentei ordonanțe.

Art. 9. — Taxele de timbru pentru actele și serviciile notariale se datorează anticipat, cu excepția taxelor pentru efectuarea procedurii succesoriale, care se datorează până la eliberarea certificatului de moștenitor.

Art. 10. — Taxele de timbru pentru actele și serviciile notariale se fac venit la bugetul de stat și se cuprind distinct în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, al Curții Supreme de Justiție și al Ministerului Public, în condițiile și cu destinația prevăzute de lege pentru taxele judiciare de timbru.

Art. 11. — Taxele de timbru prevăzute în anexa la prezenta ordonanță pot fi actualizate, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

Art. 12. — (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) Ministerul Justiției, cu avizul Ministerului Finanțelor, va elabora norme metodologice pentru aplicarea prezentei ordonanțe, care se vor publica în Monitorul Oficial al României și vor intra în vigoare o dată cu prezenta ordonanță.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Decretul nr. 199/1955 privind taxele de timbru, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 14 din 5 iunie 1955 (numai în ceea ce privește taxele de timbru pentru activitatea notarială), precum și Ordonanța Guvernului nr. 37/1995 privind stabilirea taxelor de timbru pentru activitatea notarială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 1 septembrie 1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 105/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 21 noiembrie 1995.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul justiției,
Dinu Ianculescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

LISTA

taxelor de timbru pentru actele și serviciile notariale, precum și a actelor și serviciilor notariale scutite de plata taxelor de timbru**I. Lista taxelor de timbru pentru actele și serviciile notariale**

1. Autentificarea actelor între vii, translativ ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile se taxează la valoarea stabilită potrivit art. 4 alin. (1), după cum urmează:

a) până la 25.000.000 lei	3%, dar nu mai puțin de 50.000 lei
b) de la 25.000.001 lei la 50.000.000 lei	750.000 lei + 2% pentru suma ce depășește 25.000.000 lei
c) de la 50.000.001 lei la 100.000.000 lei	1.250.000 lei + 1,5% pentru suma ce depășește 50.000.000 lei
d) de la 100.000.001 lei la 500.000.000 lei	2.000.000 lei + 1% pentru suma ce depășește 100.000.000 lei
e) de la 500.000.001 lei la 1.000.000.000 lei	6.000.000 lei + 0,75% pentru suma ce depășește 500.000.000 lei
f) peste 1.000.000.001 lei	9.750.000 lei + 0,5% pentru suma ce depășește 1.000.000.000 lei.

NOTĂ:

— În cazul schimburilor de imobile, valoarea la care se percepe taxa este aceea a imobilului cu valoarea cea mai mare.

— La constituirea drepturilor reale imobiliare, altele decât dreptul de proprietate, taxa de timbru se stabilește la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valoarea de circulație a imobilului, stabilită potrivit art. 4 alin. (1).

2. Autentificarea testamentelor	15.000 lei
3. Autentificarea actelor de partaj	50.000 lei
4. Autentificarea actelor de lotizare (parcelare)	15.000 lei
5. Autentificarea actelor de garanție	20.000 lei
6. Autentificarea actelor de înstrăinare a mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică	0,5% la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin decât taxa asupra acestor mijloace de transport, stabilită de către organele fiscale teritoriale pe raza cărora contribuabilii își au domiciliul sau sediul
7. Autentificarea contractelor de comodat și închiriere de bunuri	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părți sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părți, dar nu mai puțin de 25.000 lei
8. Autentificarea procurilor	10.000 lei
9. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1—8	0,5% din valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 25.000 lei
10. Autentificarea actelor constitutive ale societăților comerciale, precum și a actelor de modificare a acestora	50.000 lei
11. Autentificarea actelor constitutive ale societăților agricole, precum și a actelor de modificare a acestora	20.000 lei
12. Autentificarea actelor de constituire și a statutelor asociațiilor fără scop patrimonial și ale fundațiilor, inclusiv a actelor de modificare	20.000 lei
13. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este neevaluabil în bani	3.000 lei
14. Întocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin	50.000 lei
15. Legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor, dare de dată certă, certificarea unor fapte, pentru fiecare act	10.000 lei
16. Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de părți sau din arhiva notarului public, pentru fiecare copie	3.000 lei

17. Legalizarea traducerii de către notarul public autorizat sau legalizarea semnăturii traducătorului, pentru fiecare exemplar	5.000 lei
18. Primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor pe timp de un an sau fracțiune de un an, pentru fiecare exemplar	3.000 lei
19. Eliberări de duplicate de pe actele notariale și reconstituiri de acte originale	5.000 lei
20. Taxa asupra succesiunilor, după valoarea acestora, se stabilește astfel:	
a) până la 10.000.000 lei	+ 3%, dar nu mai puțin de 10.000 lei pentru fiecare moștenitor
b) de la 10.000.001 lei la 50.000.000 lei	300.000 lei + 2% pentru suma care depășește 10.000.000 lei
c) de la 50.000.001 lei la 100.000.000 lei	1.100.000 lei + 1% pentru suma care depășește 50.000.000 lei
d) peste 100.000.001 lei	1.600.000 lei + 0,5% pentru suma care depășește 100.000.000 lei.

NOTĂ:

A. Taxele asupra succesiunilor se stabilesc la valoarea întregului activ, cuprinzând bunurile mobile și imobile, din care se scade pasivul succesoral, dovedit prin înscrisuri.

Pentru cheltuielile de înmormântare până la 2.000.000 lei nu sunt necesare dovezi scrise pentru moștenitorii care au suportat aceste cheltuieli.

B. Evaluarea bunurilor imobile se va face în funcție de valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea stabilită potrivit art. 4 alin. (1) din prezenta ordonanță, iar a bunurilor mobile, în funcție de valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 25.000 lei.

21. Efectuarea oricăror alte acte notariale necuprinse la pct. 11—18, pentru fiecare act. 3.000 lei

II. Lista actelor și serviciilor notariale scutite de plata taxelor de timbru

- a) succesiunile vacante ce revin statului;
 - b) succesiunile în care statul sau instituțiile publice au calitatea de moștenitori testamentari, numai pentru taxa datorată de aceștia;
 - c) actele privind încetarea dreptului de concesiune deținut asupra locurilor de veci (declarații sau succesiuni vacante);
 - d) actele notariale în legătură cu schimburile intervenite între stat și particulari;
 - e) perfectarea actelor prin care se donează statului sau instituțiilor publice (consilii locale, muzee etc.) bunuri mobile sau imobile;
 - f) actele și procedurile prin care cultele recunoscute de lege devin titulare ale dreptului de proprietate sau ale altor drepturi reale;
 - g) cererile și actele notariale prin care se efectuează împărțea pentru ieșirea din indiviziune, când ieșirea din indiviziune a fost cerută de stat.
- Când ieșirea din indiviziune a fost cerută de ceilalți copărtași, scutirea se aplică numai actelor prin care statul cumpără părțile lor ori vinde partea sa prin bună învoială;
- h) legalizarea specimenelor de semnătură ale demnitarilor în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
 - i) actele întocmite în scopul valorificării unor drepturi prevăzute de legi speciale și de protecție socială, și anume:
 - declarații privind ajutorul de șomaj;
 - declarații privind drepturile de pensie, ajutorul social și ajutorul pentru mamele cu mai mulți copii;
 - declarații privind obținerea alocației de stat pentru copii;
 - declarații privind acordarea burselor pentru elevi și studenți;
 - declarații privind stabilirea sau valorificarea drepturilor foștilor deținuți politici, veteranilor de război și ale văduvelor acestora;
 - declarații privind valorificarea drepturilor persoanelor cu handicap;
 - actele notariale privind recunoșterea filiației, adopția, tutela, cuartela, punerea sub interdicție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. t) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Codul de procedură civilă se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 261 va avea următorul cuprins:

„Art. 261. — Hotărârea se dă în numele legii și va cuprinde:

1. arătarea instanței care a pronunțat-o și numele judecătorilor care au luat parte la judecată;

2. numele, domiciliul sau reședința ori, după caz, denumirea și sediul părților, calitatea în care s-au judecat; numele mandatarilor sau al reprezentanților legali și al avocaților;

3. obiectul cererii;

4. dispozitivul;

5. calea de atac și termenul în care se poate exercita;

6. arătarea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile judecătorilor și ale grefierului. Lipsa semnăturilor poate fi complinită oricând.

Părerea judecătorilor rămași în minoritate se va consemna în josul hotărârii.

Hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul în care aceasta este necesar pentru curgerea termenului de exercitare a unei căi ordinare de atac. Comunicarea se va face în termen de 7 zile de la pronunțarea hotărârii.

În cazul în care împotriva hotărârii se declară una dintre căile de atac prevăzute de lege, se vor redacta, sub semnătura judecătorilor, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și motivele pentru care s-au înlăturat cererile părților, care vor face corp comun cu hotărârea. Părerea motivată a judecătorilor rămași în minoritate va trebui redactată în același timp cu motivarea hotărârii.

Hotărârile pronunțate de instanța de recurs vor cuprinde, în toate cazurile atât mențiunile prevăzute la alin. 1, cât și motivarea instanței. Redactarea hotărârii se va face în termen de 20 de zile de la pronunțare.

Dacă instanța a fost alcătuită din mai mulți judecători, președintele va putea însărcina pe unul dintre ei cu redactarea hotărârii și, dacă este cazul, a motivării.

În cazul în care, după pronunțare, unul dintre judecători este în imposibilitate de a semna hotărârea sau motivarea, președintele instanței o va semna în locul său, iar dacă cel în imposibilitate să semneze este grefierul, hotărârea va fi semnată de grefierul-șef, făcându-se mențiune despre cauza care l-a împiedicat pe judecător sau pe grefier să semneze hotărârea ori, dacă este cazul, motivarea.

Dacă partea prezentă la pronunțarea hotărârii în ședință publică solicită motivarea acesteia, dispozițiile alin. 5 se aplică în mod corespunzător. Despre toate acestea se va lua act prin încheiere.”

2. Articolul 264 va avea următorul cuprins:

„Art. 264. — În cazul în care motivarea hotărârii este necesară potrivit art. 261 alin. 4, ea se va face în termen de cel mult 20 de zile de la data înregistrării la instanță a căii de atac sau a cererii Ministerului Justiției ori a Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție de a le fi trimis dosarul spre examinare în vederea declarării recursului în anulare sau în interesul legii.”

3. După alineatul 1 al articolului 266 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

„În cazul în care își găsesc aplicare dispozițiile art. 261 alin. 4, motivarea se atașează hotărârii atât la dosarul cauzei, cât și la dosarul de hotărâri al instanței.”

4. Alineatul 3 al articolului 266 se abrogă.**5. Alineatul 1 al articolului 284 va avea următorul cuprins:**

„Termenul de apel este de 15 zile de la comunicarea hotărârii redactate, după caz, potrivit art. 261 alin. 1 și 2 sau alineatul ultim al aceluiași articol, dacă legea nu dispune altfel.”

6. Articolul 287 va avea următorul cuprins:

„Art. 287. — Cererea de apel va cuprinde:

1. numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în Registrul comerțului, codul fiscal, contul bancar, numărul de telefon și numărul de fax;

2. arătarea hotărârii care se atacă;

3. semnătura.

Cerințele de la alin. 1 pct. 2 și 3 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. Lipsa semnăturii poate fi împlinită în condițiile art. 133 alin. 2.”

7. Articolul 288 va avea următorul cuprins:

„Art. 288. — La cererea de apel se vor alătura atâtea copii câți intimați sunt.

Apelul se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.

Primind cererea de apel, președintele instanței va dispune înregistrarea ei, redactarea motivării potrivit art. 261 alin. 4 și comunicarea acesteia tuturor părților și procurorului, dacă acesta a participat la judecarea cauzei.”

8. După articolul 288 se introduce articolul 288¹, cu următorul cuprins:

„Art. 288¹. — După comunicarea motivării hotărârii potrivit art. 288, părțile vor motiva apelul în fapt și în drept, prezentând și dovezile invocate în susținerea apelului, într-un termen de 15 zile de la comunicare. În cazul prevăzut de art. 261 alineatul ultim, termenul pentru motivarea apelului se socotește de la comunicarea hotărârii.

Când dovezile propuse sunt martori sau înscrisuri nerătate la prima instanță, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 112 pct. 5.

Președintele va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, numai după împlinirea termenului de motivare a apelului pentru toate părțile.

Cu toate acestea, apelul va fi trimis de îndată, dacă s-a făcut cerere pentru suspendarea executării hotărârii primei instanțe.”

9. Articolul 301 va avea următorul cuprins:

„Art. 301. — Termenul de recurs este de 15 zile de la comunicarea hotărârii ce se atacă, redactată, după caz, potrivit art. 261 alin. 1 și 2 sau alineatului ultim al aceluiași articol, dacă legea nu dispune altfel. Dispozițiile art. 284 alin. 2—4 și ale art. 288 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.”

10. Articolul 303 va avea următorul cuprins:

„Art. 303. — Recursul se va motiva în termen de 15 zile de la comunicarea motivării hotărârii. Dispozițiile art. 288¹ alin. 1 sunt aplicabile.

Fiecare motiv de recurs va fi arătat și dezvoltat separat.

În cazurile în care Ministerul Public a participat în proces, se va depune o copie de pe motivele de recurs pentru procuror.

Președintele instanței care primește cererea și motivele de recurs va putea să le înapoieze părții prezente, dacă nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a fi refăcute, prelungind termenul de recurs sau, după caz, de motivare a recursului cu 5 zile.

După împlinirea termenului de motivare a recursului pentru toate părțile, instanța a cărei hotărâre este recurată va înainta instanței de recurs dosarul, împreună cu dovezile de îndeplinire a procedurii de comunicare a hotărârii.“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
p. Ministru de stat, ministrul justiției,
Dinu Ianculescu,
secretar de stat

București, 29 ianuarie 1998.
Nr. 13.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. e) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Instituțiile publice a căror finanțare se asigură, potrivit legii, integral din venituri extrabugetare au dreptul să dispună asupra destinației veniturilor, în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate de organele cărora le sunt subordonate, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 2. — Pentru asigurarea fondurilor necesare dezvoltării instituțiilor publice prevăzute la art. 1, acestea au obligația să rezerve anual, din veniturile realizate, o sumă cel puțin egală cu cea corespunzătoare amortizării mijloacelor fixe de care dispun, calculată potrivit dispozițiilor legale aplicabile agenților economici, pe baza valorii mijloacelor fixe, reevaluată potrivit legii.

Art. 3. — (1) Salarizarea personalului din instituțiile publice menționate la art. 1 se face potrivit art. 4 alin. (2) din Legea salarizării nr. 14/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 9 februarie 1991, prin negocieri colective sau, după caz, individuale, între persoanele juridice care angajează și salariații sau reprezentanții acestora, în funcție de posibilitățile financiare ale persoanei care angajează.

(2) La stabilirea grilei de salarizare a personalului se va urmări asigurarea unui echilibru cu salariile oferite pe piața forței de muncă pentru activități similare.

Art. 4. — Instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare au obligația ca prin bugetele de venituri și cheltuieli să asigure sumele necesare achitării tuturor obligațiilor financiare pentru a se evita producerea de arierate.

Art. 5. — (1) În cazul în care instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare au obligații financiare

neachitate la scadență, nu vor putea aplica prevederile art. 3 până la achitarea integrală a acestora, personalul beneficiind în continuare de drepturile salariale prevăzute pentru instituțiile publice finanțate integral de la bugetul de stat.

(2) În situația în care instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare, după aplicarea prevederilor art. 3, înregistrează obligații financiare neachitate la scadență, până la achitarea acestora vor acorda drepturile salariale la nivelul celor stabilite pentru personalul instituțiilor publice finanțate integral de la bugetul de stat.

Art. 6. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2, 4 și 5 constituie contravenție și atrage sancționarea persoanelor vinovate cu amendă contravențională de la 50 milioane lei la 100 milioane lei, concomitent cu recuperarea sumelor prevăzute la art. 5.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al Ministerului Finanțelor, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Curții de Conturi.

Art. 7. — Contravențiilor prevăzute la art. 6 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu completările și modificările ulterioare.

Art. 8. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor vor emite norme metodologice de aplicare a acesteia.

Art. 9. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe orice dispoziție contrară se abrogă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu
p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 29 ianuarie 1998.
Nr. 14.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România

În temeiul art. 1 lit. s) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se înființează Institutul European din România, instituție publică sub autoritatea Guvernului, cu personalitate juridică.

(2) Institutul European din România contribuie la elaborarea de elemente de fundamentare a politicii Guvernului și la implementarea activităților de construcție instituțională în domeniul integrării europene.

(3) Institutul European din România are sediul în municipiul București.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Institutului European din România

Art. 2. — Principalele obiective ale Institutului European din România sunt:

- a) participarea la elaborarea elementelor de fundamentare a politicilor în domeniul integrării europene;
- b) aplicarea politicilor construcției instituționale în domeniul integrării europene;
- c) contribuția la dezvoltarea spiritului și valorilor europene.

Art. 3. — Pentru realizarea acestor obiective, Institutul European din România are următoarele atribuții:

- a) coordonează, elaborează sau contractează, la cererea Guvernului, ministerelor și a altor instituții publice, studii de impact privind aderarea României la Uniunea Europeană;
- b) concepe, contractează și coordonează proiecte de formare profesională în domeniul integrării europene;
- c) contractează și coordonează proiecte de traducere a legislației europene în limba română și a legislației românești în limbile europene;
- d) concepe și coordonează acțiuni în domeniul formării și conștientizării la nivelul administrației publice, al cercurilor de afaceri și al opiniei publice, având ca obiectiv promovarea valorilor și spiritului european, prin organizarea de conferințe, seminarii, mese rotunde și alte asemenea;
- e) coordonează, execută, contractează și/sau publică studii, traduceri, materiale de informare și lucrări de referință în domeniul integrării europene;
- f) prezintă Guvernului, prin intermediul Departamentului pentru Integrare Europeană, rapoarte de analiză a situației, tabele de corespondență și evaluarea modului de implementare a legislației armonizate;
- g) implementează programe în domeniul său de activitate, încredințate de Guvern și de Comisia Europeană sau de alți donatori, pe bază de memorandumuri de înțelegere;
- h) lărgeste cooperarea cu Ministerul Educației Naționale, cu Ministerul Culturii și cu alte instituții similare din țară și din străinătate, în realizarea obiectivelor sale.

Art. 4. — Structura organizatorică și alte atribuții ale Institutului European din România se stabilesc prin statutul

Institutului European din România, cu respectarea prevederilor art. 3.

Art. 5. — Institutul European din România asigură în exclusivitate, fără plată, în condițiile legii, servicii, în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 3 și 4, organelor administrației publice centrale și locale și instituțiilor publice, pe baza priorităților stabilite de Departamentul pentru Integrare Europeană și în limita resurselor financiare disponibile.

Art. 6. — Institutul European din România poate să contracteze, în condițiile legii, prestarea unor servicii cu prestatori din sectorul public sau privat în domeniul său de activitate.

CAPITOLUL III

Organizarea, funcționarea și conducerea Institutului European din România

Art. 7. — Institutul European din România este condus de un consiliu de administrație.

Art. 8. — (1) Consiliul de administrație al Institutului European din România este alcătuit din 7 membri, după cum urmează:

— președintele consiliului de administrație și alți doi membri, numiți de primul-ministru, la propunerea Departamentului pentru Integrare Europeană; și

— câte un membru numit de Academia Română, Ministerul Educației Naționale, organizațiile patronale reprezentative la nivel național și, respectiv, de organizațiile sindicale reprezentative la nivel național.

(2) Un reprezentant al delegației Comisiei Europene în România poate avea calitatea de observator pe lângă Consiliul de administrație al Institutului European din România.

(3) Sunt reprezentative, la nivel național, confederațiile naționale sindicale care îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, cu modificările ulterioare.

(4) În cazul membrilor numiți de către organizațiile patronale și sindicale, numirea se va face prin consens de către organizațiile patronale și confederațiile sindicale reprezentative la nivel național.

Art. 9. — Atribuțiile consiliului de administrație sunt stabilite prin statutul Institutului European din România.

Art. 10. — (1) Durata mandatului membrilor consiliului de administrație este de 4 ani.

(2) Pe durata mandatului, membrii consiliului de administrație pot fi revocați de către cel care i-au numit.

(3) În cazul vacantării locurilor din consiliul de administrație, ca urmare a demisiei, revocării sau decesului, se vor numi noi membri până la terminarea mandatului inițial.

Art. 11. — (1) Consiliul de administrație se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, la cererea președintelui sau a unei treimi din numărul membrilor săi.

(2) Consiliul de administrație funcționează în mod legal în prezența a două treimi din numărul membrilor săi.

(3) Hotărârile consiliului de administrație se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

(4) În cadrul primei sale reuniuni, consiliul de administrație aprobă statutul Institutului European din România. Consiliul de administrație analizează și aprobă planul anual de activitate.

Art. 12. — (1) Conducerea operativă a activității Institutului European din România se exercită de către un director general.

(2) Directorul general al Institutului European din România este numit de către consiliul de administrație, la recomandarea președintelui consiliului de administrație.

(3) Mandatul directorului general poate înceta prin demisie, prin revocare de către consiliul de administrație sau din alte cauze prevăzute de lege.

(4) Directorul general al Institutului European din România prezintă consiliului de administrație rapoarte anuale privind activitatea desfășurată.

Art. 13. — (1) Directorul general reprezintă Institutul European din România în relațiile cu terții.

(2) Atribuțiile directorului general sunt prevăzute în statutul Institutului European din România.

Art. 14. — (1) Institutul European din România are un număr de 40 de posturi, dintre care 35 de specialitate.

(2) Personalul Institutului European din România, cu excepția directorului general, este angajat prin concurs.

Art. 15. — (1) Prin decizia directorului general se constituie Consiliul științific consultativ, care contribuie la elaborarea strategiei pe termen mediu și lung și a programelor anuale de activitate ale Institutului European din România.

(2) Consiliul științific consultativ este format din maximum 9 membri. Membrii Consiliului științific consultativ sunt personalități de prestigiu în domeniile pe care le reprezintă.

(3) Atribuțiile Consiliului științific consultativ sunt stabilite prin statutul Institutului European din România.

(4) Dispozițiile art. 11 se aplică în mod corespunzător și în cazul membrilor Consiliului științific consultativ.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 16. — Finanțarea activităților Institutului European din România se face din fondurile provenite din programele

guvernamentale de asistență externă, convenite cu donatorii prin memorandumuri de finanțare și memorandumuri de înțelegere, din alocații proprii de la bugetul de stat, cât și din alte surse dobândite de institut în condițiile dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 17. — Institutul European din România poate dobândi bunuri mobile și imobile din subvenții, donații sau din alte surse, în condițiile legii.

Art. 18. — (1) Încadrarea personalului se face corespunzător funcțiilor prevăzute în anexa nr. 8 la Legea nr. 40/1991, republicată, cu modificările ulterioare, cu salarii de bază mai mari cu 45% față de cele prevăzute în aceasta.

(2) Personalul de specialitate poate beneficia, în afara drepturilor salariale stabilite potrivit legii, de un salariu personal al cărui quantum nu poate depăși nivelul salariului de bază corespunzător încadrării. Salariul personal nu se cuprinde în salariul de bază, dar se ia în calcul la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

(3) Criteriile pe baza cărora se acordă salariul personal se vor stabili prin decizie a consiliului de administrație.

Art. 19. — Personalul preluat de către Institutul European din România, din administrația publică, se consideră transferat.

Art. 20. — Membrii consiliului de administrație care participă la reuniuni beneficiază de o indemnizație de ședință de 10% din salariul de bază lunar al directorului general. Totalul sumelor cuvenite unui membru al consiliului de administrație, ca urmare a participării la reuniuni, nu poate depăși, într-o lună, 20% din salariul de bază lunar al directorului general.

Art. 21. — Pentru activitatea desfășurată, membrii Consiliului științific consultativ sunt remunerați trimestrial cu o indemnizație echivalentă cu salariul de bază lunar al unui director din cadrul Institutului European din România.

Art. 22. — Institutul European din România prezintă anual Guvernului raportul de activitate și raportul financiar.

Art. 23. — Statutul Institutului European din România se elaborează și se supune aprobării consiliului de administrație în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă
primul-ministru pentru integrare europeană,

Alexandru Herlea

p. Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Valentin Lazea,

secretar de stat

Ministru de stat,

ministrul muncii și protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

Ministru educației naționale,

Andrei Marga

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind instituirea unor taxe pentru prestații vamale

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. a) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. 1. — Direcția Generală a Vămilelor gestionează în regim extrabugetar venituri constituite din următoarele surse:

a) comisionul de 10% pentru sumele în lei, efectiv declarate de călători la ieșirea din țară și reținute de autoritatea vamală, instituit prin Hotărârea Guvernului nr. 554/1991 privind instituirea comisionului pentru sumele în lei și în valută consemnate prin unitățile vamale;

b) comisionul de 5% pentru sumele în valută care se consemnează la unitățile bancare, prin birourile vamale, de la persoanele fizice care intră și care ies din România, instituit prin Hotărârea Guvernului nr. 554/1991;

c) tariful pentru utilizarea sistemului automat de preluare a declarației vamale în detaliu, perceput de către autoritatea vamală de la declaranții vamali, reprezentând echivalentul în lei a 12 ECU la cursul de schimb al zilei în care se efectuează plata;

d) tariful de însoțire vamală a mijloacelor de transport aflate în tranzit pe teritoriul național, perceput de autoritatea vamală de la titularii operațiunilor de tranzit, în conformitate cu prevederile art. 368 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997;

e) sumele încasate de autoritatea vamală de la declaranții vamali, care solicită depunerea declarației vamale în detaliu în afara zilelor și orelor de lucru, reprezentând

dublul salariului tarifar orar convenit agentului vamal, în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997.

Art. 2. — Sumele gestionate în regim extrabugetar de către Direcția Generală a Vămilelor se prevăd distinct în anexa la bugetul Ministerului Finanțelor.

Art. 3. — Din veniturile gestionate în regim extrabugetar, Direcția Generală a Vămilelor va acoperi cheltuieli în completarea fondurilor alocate de la buget, potrivit destinațiilor stabilite prin anexele la legile bugetare anuale.

Art. 4. — Disponibilitățile de la finele anului, rezultate din gestionarea veniturilor extrabugetare, se vor raporta în anul următor, urmând a fi utilizate de Direcția Generală a Vămilelor cu aceeași destinație.

Art. 5. — În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe, Ministerul Finanțelor va elabora norme metodologice privind încasarea, administrarea, contabilizarea și gestionarea acestor venituri, care vor intra în vigoare la același termen cu ordonanța.

Art. 6. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României. La aceeași dată orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 29 ianuarie 1998.

Nr. 17.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unui ajutor umanitar
pentru populația sinistrată din comuna Dragalina, județul Călărași

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — În temeiul art. 8 alin. 5 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, se aprobă scoaterea definitivă, cu titlu gratuit, din rezervele de stat, a cantităților de produse în valoare de 1,2 miliarde lei, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat va scădea din gestiune, prin contul de finanțare, cantitățile de produse aprobate a fi scoase din rezervele de stat, conform art. 1, pe baza avizului de însoțire a mărfii și a procesului-verbal de predare-preluare, semnat de către

*) Anexa se comunică instituțiilor interesate.

reprezentanții desemnați de prefectură, la ridicarea acestora din unitățile teritoriale subordonate Administrației Naționale a Rezervelor de Stat sau de la agenții economici depozitari.

Finanțarea acumulării pentru reîntregirea acestor stocuri, în limita nivelurilor aprobate prin nomenclator, se asigură, în anul 1998, de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat, din disponibilul creat în condițiile art. 8 din Legea nr. 82/1992, republicată.

Art. 3. — Transportul produselor de la unitățile teritoriale subordonate Administrației Naționale a Rezervelor de Stat sau de la agenții economici depozitari se va efectua cu mijloacele auto ale Administrației Naționale a Rezervelor de Stat, precum și cu mijloace auto puse la dispoziție prin grija Prefecturii Județului Călărași sau pe calea ferată, prin grija Regiei Autonome „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“.

Transportul pe calea ferată și transportul cu mijloace auto efectuat prin grija prefecturii, până la stația de

destinație indicată, se suportă de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat.

Distribuirea produselor către populația sinistrată se va face de către prefectură, prin persoane anume împuternicite. Schimbarea, sub orice formă, a destinației produselor acordate ca ajutor din rezervele de stat este interzisă și atrage răspunderea civilă, administrativă, disciplinară sau penală, după caz.

Art. 4. — Modul de distribuire a produselor scoase din rezervele de stat, în condițiile prezentei hotărâri, va fi justificat de către prefectură, în termen de 15 zile, conform prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 371/1993 privind acordarea, în primă intervenție, a ajutoarelor umanitare populației sinistrate, ca urmare a unor situații excepționale.

Documentele justificative privind distribuirea produselor vor fi păstrate la sediul Prefecturii Județului Călărași, în vederea punerii la dispoziție organelor de control.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă
primul-ministru pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Remus Opreș

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

Administrația Națională
a Rezervelor de Stat
Constantin Dincă,
secretar de stat

București, 23 ianuarie 1998.
Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**cu privire la importul de gaze naturale și păcură, efectuat
de Regia Autonomă de Electricitate „Renel“
pentru anul 1998**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Se aprobă acordarea unei bonificații de până la 20% la tariful de energie electrică sau termică acelor agenți economici, consumatori industriali de energie electrică sau termică, care contribuie cu valută la importul de gaze naturale și păcură necesare pentru termocentralele Regiei Autonome de Electricitate „Renel“ pentru anul 1998.

Acordarea de bonificații se face pe baza normelor de aplicare elaborate de Ministerul Industriei și Comerțului și avizate de Ministerul Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Mircea Ciumara
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 27 ianuarie 1998.
Nr. 37.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului,
situat în municipiul București, în administrarea Regiei
Autonome „Romtehnica“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenului, proprietate publică a statului, în suprafață de 1.600 m², situat în municipiul București, bd. Timișoara nr. 5, sectorul 6, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Regiei Autonome „Romtehnica“ de sub autoritatea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul apărării naționale,
Victor Babiuc
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 27 ianuarie 1998.
Nr. 38.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului
nr. 582/1995 privind normarea parcului de autovehicule
și consumul de carburanți pentru activitățile specifice
desfășurate de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției
Mediului, agențiile de protecție a mediului și Administrația
Rezervației Biosferei „Delta Dunării“**

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 582/1995 privind normarea parcului de autovehicule și consumul de carburanți pentru activitățile specifice desfășurate de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, agențiile de protecție a mediului și Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 15 august 1995, se modifică și se completează după cum urmează:

„Art. 2. — Începând cu luna ianuarie 1998, se aprobă deținerea și utilizarea de către agențiile de protecție a mediului și Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“ a unui număr de 42 de autoturisme de serviciu și a 173 de autolaboratoare, cu un consum de carburanți de 250 litri/lună/vehicul, cu încadrarea în cheltuielile bugetare aprobate.

Repartizarea autovehiculelor prevăzute la alin. 1 se face prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.“

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul apelor,
pădurilor și protecției mediului,
Sorin Frunzăverde
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 27 ianuarie 1998.

Nr. 39.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.